

(Fremsat 18/2 83. Første behandling 8/3 83. Betænkning 20/4 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1-29, 40 og 42 og tillæg til § 23 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 148:

Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karensdag og forkortelse af arbejdsgiverperioden).

Af Inge Fischer Møller (S) m.fl.

(Fremsat 9/2 83. Første behandling 15/3 83. Betænkning 28/4 83).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Mette Groes (S):

Vi ved, at en række virksomheder, herunder nogle af landets største, ikke vil følge karensdagsreglerne. Det drejer sig f.eks. om FDB, Dandy, Beauvais, Toms, Galle & Jensen, Haldor Topsøe og SAS. De, der er så heldige at være ansat her, slipper for at betale for karensdagen. Andre virksomheder vil friholde de højestlønnede og lade de dårligst lønnede betale.

§ 12-aftaler friholder de kronisk syge for karensdagsreglerne. Muligheden for at indgå § 12-aftaler har hidtil ikke været særlig kendt, men vi ved af indberetninger fra socialforvaltningerne, f.eks. i Ålborg, at folk nu står i kø for at komme ind under reglerne.

Arbejdsskader er også undtaget fra loven. En større undersøgelse fra Århus, refereret i bilag 20 til lovforslaget, dokumenterer, at kun 48,3 pct. af samtlige arbejdsulykker anmeldes. Tallet er formentlig endnu lavere for andre arbejdsskader. De nye karensdagsregler vil formentlig betyde, at anmeldelsesprocenten stiger.

Uden for karensdagsreglerne falder altså medarbejderne i det meget store antal virksomheder, der ikke vil være med, de, der er omfattet af en § 12-aftale – et tal, vi ved vil stige – og de, der har været udsat for en arbejdsskade, hvor vi må formode, at anmeldeshyppigheden vil gå i vejret. Tilbage bliver først og fremmest de svageste, de, der uden at være egentlig kronisk syge dog har en større sygdomsrisiko end andre.

Af sikringsstyrelsens cirkulære om ændringer i lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel fremgår det, at hvis arbejdsgiveren og lønmodtageren bliver enige om det, kan man henlægge en afspadseringsdag eller en restferiedag til en første fraværsdag, hvorefter den næste ikke betragtes som en karensdag.

Lad mig med det samme slå fast, at jeg ikke er tilhænger af denne fortolkning. I ferielovens § 23, stk. 1, er det udtrykkeligt nævnt, at enhver aftale, hvorved der gives afkald på den i denne lov hjemlede ret til ferie, feriegodtgørelse, løn under ferie eller ferietillæg, er ugyldig.

Det står klart, at der bag ferieloven ligger rekreative og sociale hensyn. Det er ligeledes klart, at det aldrig har været tanken at sammenblande dagpenge og ferielov, sådan som det nu sker. Ferie er noget, man holder, når man er rask. Dagpenge er noget, man får,

[Mette Groes]

når man er syg. Man kan nu engang ikke være rask og syg på én gang.

Vi kan altså konstatere, at vi i karensdagsbestemmelserne har en overmåde upopulær lov, en lov, der skaber ulighed, en lov, der sminkes ved uretmæssig brug af ferieloven, en lov, der er ude af trit med befolkningens ønsker, en lov, der snarest må ophøre.

Knud Lind (FP):

Jeg skal ikke gøre meget ud af socialdemokratiets lovforslag og de ændringsforslag, der knytter sig til det. Vi har for ikke så længe siden i dette ting med klart flertal vedtaget, hvorledes disse regler skal være. Derfor må man nok forundres over, at socialdemokratiet, efter at man har vedtaget en lov inden for området, straks kommer med et lovforslag, som ændrer det fuldstændigt i hele dets grundvold.

Jeg kan sige for så vidt angår de ændringsforslag, der er stillet, at fremskridtspartiet vil stemme nej til ændringsforslaget til § 1, men ja til ændringsforslaget til § 3.

Inge Fischer Møller (S):

Der er kun én ting at sige i denne sag, når de borgerlige partier ikke ytrer sig, bortset fra fremskridtspartiet: det er et forsøg på at tie et godt forslag fra socialdemokratiet ihjel. Det må vi desværre tage til efterretning. Jeg har imidlertid et par spørgsmål til socialministeren.

Det første er, om ikke det gør indtryk på socialministeren, når alle de spørgsmål, vi har stillet i udvalget, rent faktisk dokumenterer, at loven vil blive udhulet, og at det system, vi havde før, fungerede godt.

Det andet spørgsmål drejer sig om noget, jeg har hørt. Jeg vil godt høre, om det er korrekt. Jeg vil også godt understrege, at vi ikke har stillet spørgsmål om det. Er det rigtigt, at det oprindeligt var tanken, at denne lovgivning kun skulle have virkning for de offentligt ansatte?

Det tredje, jeg gerne vil spørge om, er følgende. Jeg har sikkert læst lige så mange aviser som ministeren i dag, og jeg har hæftet mig ved en bestemt oplysning. Ved førstebehandling af vores lovforslag fik vi et klart løfte, der gik ud på, at når der var gået 12 måneder, ville vi få at vide, hvordan loven havde fungeret. I dag læser jeg til min store

glæde i en af aviserne, at der kun vil gå 6 måneder. Er det et udtryk for, at ministeren trods alt har fået lidt dårlig samvittighed over ikke at følge socialdemokratiet i denne lovgivning, eller er det et fejlcitat?

Socialministeren (Palle Simonsen):

Fru Inge Fischer Møller stillede mig tre konkrete spørgsmål, som jeg skal forsøge at svare på.

For det første vil jeg godt sige til fru Inge Fischer Møller, at jeg bestemt ikke er enig i, at der i de mange svar til socialudvalget i forbindelse med dette lovforslag er nogen dokumentation for, at loven ikke fungerer. Sandheden er i realiteten – det er også et svar til fru Mette Groes – at det går meget enklere i praksis, end debatten her i folketinget giver indtryk af.

Hvad angår spørgsmålet om de enkelte lønmodtagergrupper, skal jeg klart sige, at der aldrig har været tanker om, at en karensdag alene skulle omfatte en enkelt lønmodtagergruppe. Det har hele tiden været klart for regeringen, at når en karensdagsbestemmelse skulle gennemføres, skulle den gælde for samtlige lønmodtagere.

Hvad angår spørgsmål 3, skal jeg henvise til – nu har jeg det ikke ordret, men jeg tror, det er nogenlunde korrekt citeret – at jeg under første behandling af socialdemokratiets lovforslag gav udtryk for, at den første statistiske undersøgelse fra Dansk Arbejdsgiverforenings statistik ville være disponibel et halvt år efter ikrafttrædelsen, dvs. pr. 1. oktober. Der går en kortere tid med at bearbejde den, og det vil sige, at i slutningen af 1983 vil der foreligge et statistisk materiale, som giver os et indtryk af, hvordan loven har fungeret. Det, som jeg videre har sagt, er, at hvis der er oplysninger her, som giver anledning til korrektioner, så må vi naturligvis altid være vågne over for disse korrektioner, og det vil vi være. Men vi forestiller os ikke, at det vil vise en situation, som er anderledes end den situation, som vi opfatter på nuværende tidspunkt: at disse bestemmelser i virkeligheden kører stille og roligt de allerfleste steder.

Knud Lind (FP):

En kort bemærkning til fru Inge Fischer Møller, der beklagede sig over, at der ikke

[Knud Lind]

rigtig var nogen ordførere fra de borgerlige partier, der havde taget ordet til socialdemokratiets lovforslag. Hun fandt, at det måtte være, fordi det var sådan et godt lovforslag. Det kunne jo også godt være, at det var, fordi det var et ganske overflødigt lovforslag, at man ikke ønskede at tage ordet til det.

Ud over det vil jeg godt stille et spørgsmål til socialministeren her på falderebet. Jeg har gennemgået de spørgsmål og svar, som ligger i socialudvalget, og har konstateret, at ud over arbejdsgivernes statistik vedrørende fraværperioder har man ikke rigtig nogen statistik for det. Man har i øvrigt heller ikke statistik, siger man, som viser, nøjagtig hvilke dage det drejer sig om. Det undrer mig en lille smule. Jeg mente, det lå i Arbejdsgiverforeningen; men lad det ligge. Jeg vil spørge, om man eventuelt hen ad vejen kunne få en opgørelse over det offentliges fraværspocenter.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Til hr. Knud Lind skal jeg kun sige, at det er klart, at der også, hvad angår den offentlige sektor, vil blive udarbejdet statistikker over, hvordan det her forløber.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, § 1, således ændret, § 2, ændringsforslag nr. 2 om en ny affattelse af § 3 og § 3 i den nye affattelse vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) *Anden behandling af lovforslag nr. L 43:*

Forslag til lov om ændring af lov om offentlighed i forvaltningen.

(Fremsat 27/10 82. Første behandling 2/11 82. Betænkning 28/4 83).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under et.

Forhandling

Ebba Strange (SF):

Et flertal af retsudvalgets medlemmer indstiller det foreliggende lovforslag til vedtagelse, så vi går ud fra, at det bliver vedtaget, når det skal til tredje behandling. Men vi har aftalt, at jeg skulle sige, at nu er det tredje gang, vi udsætter revisionen af offentlighedsloven, og vi mener meget alvorligt det, vi skriver i betænkningen, at nu forventer vi altså, at justitsministeriet til næste år præsenterer os for et nyt forslag om en forvaltningslov, for der er bred enighed i folketingets retsudvalg blandt et flertal af partierne om, at vi trænger til en ny forvaltningslov. Den opfordring vil jeg bede justitsministeren om at tage med sig.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg kan henvise til, hvad jeg sagde ved førstebehandlingen, at jeg er indstillet på i næste samling at fremsætte et lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets tekst vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.